

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-709-129(3)/17/JK

Warszawa, 04 grudnia 2017 r.

DECYZJA DIH-1/84/2017

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1063) oraz art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1604, z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy PHU „FALA” Olga Boyko – Spółka jawna z siedzibą w Pile od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z 5 października 2017 r. (nr akt sprawy: D/PI.ŻG.8361.41.2017), na podstawie której wymierzono ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 2.500 zł (słownie: dwa tysiące pięćset złotych), z tytułu wprowadzenia do obrotu dwóch partii niewłaściwej jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych o łącznej wartości 8.159 zł, tj.:

- nototeni tusze IQF,
- makreli patroszonej,

utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 6 – 12 kwietnia 2017 r. przez inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu – zwanego dalej również „Wielkopolskim WIIH”, w hurtowni prowadzącej również sprzedaż detaliczną, mieszczącej się przy ul. Jana Styki 8 w Pile, należącej do przedsiębiorcy PHU „FALA” Olga Boyko – Spółka jawna z siedzibą w Pile – zwanego dalej również „stroną” – pobrano do badań laboratoryjnych m.in. próbkę produktu w ilości 1,5 kg o nazwie Nototenia tusze IQF (Patagonotothen ramsayi) 10% glazury, z partii 230 kg, w cenie 9,80 zł/kg, wartości 2.254 zł, oznaczonego datą minimalnej trwałości: „najlepiej spożyć przed: 04/2018”, importer Artryb Sp. z o.o. ul. Ogrodowa 19C/M5, 84-240 Reda – zwanego

dalej: „*nototenią*”. Jednocześnie z tej samej partii w tej samej ilości pobrano i zabezpieczono próbkę kontrolną, którą pozostawiono w kontrolowanej placówce. Próbkę i próbkę kontrolną zostały pobrane, w ilościach niezbędnych do przeprowadzenia badań i reprezentujących ww. partię produktu, zgodnie z dyspozycją art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1063) – zwanej dalej „*ustawą o Inspekcji Handlowej*”.

Powyższe czynności udokumentowano w Protokole pobrania próbki nr 104100 z 6 kwietnia 2017 r. oraz Protokole pobrania próbki kontrolnej nr 104099 z 6 kwietnia 2017 r.

Ponadto w toku kontroli dokonano sprawdzenia prawidłowości oznakowania opakowań oferowanych do sprzedaży ryb i przetworów rybnych, stwierdzając w przypadku:

– nototeni:

- ✓ niepełną nazwę handlową – na opakowaniu zbiorczym importer podał nazwę „nototenia tusze IQF (Patagonotothen ramsayi)”, natomiast zgodnie z art. 35 ust. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1184/2006 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 (Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, s. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem 1379/2013*”, oraz wykazem oznaczeń handlowych gatunków ryb oraz wodnych bezkręgowców wprowadzanych do obrotu na rynek polski, o którym mowa w art. 37 ust. 1 ww. rozporządzenia, nazwa powinna brzmieć „nototenia falklandzka tusze IQF (Patagonotothen ramsayi);
- ✓ brak informacji o kategorii narzędzia połowowego, co naruszało wymagania art. 35 ust. 1 lit. c rozporządzenia 1379/2013;
- ✓ brak informacji o dacie zamrożenia, co naruszało wymagania art. 24 oraz pkt 6.1 załącznika III w związku z pkt 3 załącznika X do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektywy Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. UE L 304 z 22.11.2011 r., s. 18, z późn. zm.), zwanego dalej „*rozporządzeniem 1169/2011*”;

- ✓ niewłaściwe sformułowanie poprzedzające datę minimalnej trwałości, tj. „najlepiej spożyć przed:”, zamiast „najlepiej spożyć przed końcem:”, co naruszało wymagania załącznika X do rozporządzenia 1169/2011,
- makreli patroszonej (*Scomber scombrus*) b/gł., wędzonej na gorąco, w ilości 441 kg, w cenie sprzedaży 13,39 zł/kg, wartości 5.905 zł, oznaczonej terminem przydatności do spożycia „należy spożyć do: 15.04.2017” i numerem partii „24”, Zakład PUH Nowe Worowo Przetwórstwo Ryb, Zbigniew Stebnicki, 78-523 Nowe Worowo, zwanej dalej „*makrelą*”, niewłaściwy sposób prezentacji wartości odżywczej, tj. brak informacji o wartości odżywczej wyrażonej w kJ, brak informacji o zawartości cukrów, brak informacji o zawartości soli, podanie w niewłaściwej kolejności składników odżywczych – białko, tłuszcze, w tym tłuszcze nienasycone, tłuszcze nasycone, węglowodany, co naruszało wymagania załącznika XV do rozporządzenia 1169/2011.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 12 kwietnia 2017 r. (nr akt kontroli: D/PI.ŻG.8361.41.2017).

Przeprowadzone przez akredytowane Laboratorium Kontrolno-Analityczne Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z siedzibą w Poznaniu (akredytacja Polskiego Centrum Akredytacji nr AB 720) – zwane dalej „*Laboratorium w Poznaniu*” – badania laboratoryjne nototeni wykazały jej niewłaściwe cechy organoleptyczne, tj. pozostałości w części tusz narządów, m.in. gonad oraz płetw piersiowych – co udokumentowano w sprawozdaniu z badań nr 77/2017 z dnia 9 maja 2017 r.

Powyższe świadczyło o naruszeniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1604, z późn. zm.) – zwanej dalej „*ustawą o jakości handlowej*”.

Pismem z 13 maja 2017 r., Wielkopolski WIIH poinformował stronę o wynikach przeprowadzonych badań laboratoryjnych nototeni, a także o przysługującym jej prawie do złożenia wniosku o przebadanie próbki kontrolnej. Strona nie skorzystała z możliwości przebadania próbki kontrolnej, nie składając stosowanego wniosku w tym zakresie.

Pismem z 7 września 2017 r., Wielkopolski WIIH zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej z tytułu wprowadzenia do obrotu dwóch partii niewłaściwej jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, tj. nototeni oraz makreli. Stronę postępowania pouczone także o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w postępowaniu, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, wglądu w akta sprawy, jak również brania udziału w przeprowadzeniu dowodu w każdym stadium postępowania. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 5 października 2017 r. (nr akt kontroli: D/PI.ŻG.8361.41.2017), wydaną na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, Wielkopolski WIIH wymierzył przedsiębiorcy PHU „FALA” Olga Boyko – Spółka jawna z siedzibą w Pile karę pieniężną w wysokości 2.500 zł (słownie: dwa tysiące pięćset złotych), z tytułu wprowadzenia do obrotu dwóch ww. artykułów rolno-spożywczych niewłaściwej jakości handlowej.

Pismem z 19 października 2017 r., strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwanego dalej również „Prezesem UOKiK” – odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o zmniejszenie wymierzonej jej kary. W uzasadnieniu strona wskazała, że zakwestionowane produkty nie zostały „wypuszczone” na rynek, a stwierdzone nieprawidłowości bezzwłocznie naprawione.

Pismem z 8 listopada 2017 r., Prezes UOKiK poinformował stronę, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2016 r. poz. 23, z późn. zm.) – zwanej dalej „k.p.a.” – prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 31 z 01.02.2002 r., s. 1, z późn. zm.) – zwanego dalej „rozporządzeniem 178/2002” – podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Rozporządzenie 1169/2011 doprecyzowało w art. 8 zasady odpowiedzialności podmiotów za informację o żywności. Przepis art. 8 ust. 5 tego rozporządzenia stanowi, że podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione.

Ustawa o jakości handlowej w zakresie definicji odsyła do przepisów prawa żywnościowego Unii Europejskiej, których stanowi uzupełnienie. Zgodnie z art. 3 pkt 4 ustawy o jakości handlowej definicji „obrotu” należy szukać w rozporządzeniu 178/2002. W myśl art. 3 ust. 8 tego rozporządzenia, „obrót” to wprowadzanie na rynek, które oznacza posiadanie żywności w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania.

Rozporządzenie 1169/2011, w art. 6 stanowi, że każdemu środkowi spożywczemu przeznaczonemu do dostarczenia konsumentowi finalnemu lub do zakładów żywienia zbiorowego muszą towarzyszyć informacje na temat żywności zgodnie z tym rozporządzeniem.

Produkty rybołówstwa i akwakultury, podlegające obrotowi w Unii, niezależnie od ich pochodzenia lub metody obrotu nimi, mogą być oferowane do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładowi żywienia zbiorowego jedynie wtedy, gdy odpowiednie oznaczenie lub etykietowanie zawiera handlowe oznaczenie gatunku i jego nazwę systematyczną oraz kategorię narzędzia połowowego używanego do połowów, o czym stanowi art. 35 ust. 1 lit. a oraz c rozporządzenia 1379/2013.

W myśl art. 35 ust. 2 ww. rozporządzenia, w odniesieniu do nieopakowanych produktów rybołówstwa i akwakultury obowiązkowe informacje wymienione w ust. 1 mogą być dostarczane w przypadku sprzedaży detalicznej za pomocą informacji handlowych, takich jak tablice ogłoszeniowe czy plakaty.

W myśl art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej, wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Przepis art. 40a ust. 1 pkt 3 tej ustawy wskazuje natomiast, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na podstawie art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, uwzględnia stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

W niniejszej sprawie, badania próbki pobranej przez inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego WIIH w hurtowni należącej do strony, wykazały że przedmiotowa próbka nototeni nie spełniała wymagań zadeklarowanych przez producenta w oznakowaniu z uwagi na niewłaściwe cechy organoleptyczne, tj. w części tusz pozostałości narządów wewnętrznych i płetw brzusznych. Analizy te zostały wykonane w akredytowanym Laboratorium w Poznaniu i udokumentowane w sprawozdaniu z badań nr 77/2017 z 9 maja 2017 r. Strona nie wniosła o zbadanie próbki kontrolnej i nie kwestionowała też wyników badań zawartych w ww. sprawozdaniu z badań. Ponadto, w toku kontroli oceniono oznakowanie opakowań ww. nototeni oraz makreli, stwierdzając, że jest ono nieprawidłowe. W związku z powyższym, organ pierwszej instancji na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej wymierzył stronie karę pieniężną z tytułu wprowadzenia do obrotu dwóch ww. partii niewłaściwej jakości handlowej produktów.

Odwołując się od decyzji, strona podnosi, że zakwestionowane produkty nie zostały „wpuszczone” na rynek, zaś stwierdzone nieprawidłowości niezwłocznie usunięte.

Odnosząc się do powyższego, Prezes UOKiK wskazuje w pierwszej kolejności, że fakt, iż przedmiotowe produkty nie trafiły do konsumentów nie oznacza, że nie znajdowały się one w obrocie. Należy zauważyć, że w prawie żywnościowym pojęcie „wprowadzenie do obrotu” dotyczy każdego etapu obrotu (również sprzedaży detalicznej) i nie jest zawężone wyłącznie do pierwszego wprowadzenia na rynek przez producenta lub importera oraz nie jest równoznaczne z faktycznym przekazaniem produktu do dysponowania innemu podmiotowi. Art. 3 pkt 4 ustawy o jakości handlowej odsyła do definicji zawartej w art. 3 pkt 8 rozporządzenia 178/2002, gdzie „wprowadzenie na rynek” oznacza posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania (podkreślenia Prezesa UOKiK). W świetle powyższego należy uznać, że pojęcie wprowadzenia do obrotu dotyczy każdego etapu obrotu i nie może być rozumiane tylko jako sprzedaż produktu innemu przedsiębiorcy lub konsumentowi. Innymi słowy, przedsiębiorca dokonujący czynności dystrybucyjnych (w tym oferowania do sprzedaży), dokonuje czynności mieszczących się w pojęciu „wprowadzenie do obrotu” („wprowadzenie na rynek”). Nie ulega wątpliwości, że strona w przedmiotowej sprawie zakwestionowane produkty posiadała w celu ich sprzedaży, a tym samym w myśl przytoczonych wyżej przepisów wprowadzała je do obrotu.

Wskazać też należy, że zgodnie z art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej podmiot wprowadzający do obrotu produkty nieodpowiadające jakości handlowej podlega określonej w nim karze. Przepis ten statuuje więc odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań prawa żywnościowego.

Wskazuje się, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej jest założenie stosowania jej automatycznie względem podmiotu ponoszącego odpowiedzialność obiektywną za naruszenie przepisów. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że wystarczającą przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Odpowiedzialność obiektywna jest więc niezależna od jakichkolwiek okoliczności. Podsumowując, wprowadzenie do obrotu niewłaściwej jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych skutkuje wydaniem przez organ decyzji administracyjnej wymierzającej karę pieniężną w przewidzianej w ustawie o jakości handlowej wysokości (art. 40a ust. 1 pkt 3). W przypadku zaś niewielkiego stopnia szkodliwości czynu, niewielkiego zakresu naruszenia lub braku stwierdzenia istotnych uchybień w dotychczasowej działalności podmiotu organ może wydać decyzję odstąpieniu od wymierzenia kary (art. 40a ust. 5c ww. ustawy). Zaznaczyć należy jednak, że nawet w sytuacji wystąpienia przesłanek do odstąpienia od wymierzenia kary, organ nie ma obowiązku zastosowania art. 40a ust. 5c ustawy o jakości handlowej. W przedmiotowej sprawie, z uwagi na istotne naruszenie interesów konsumentów w związku z oferowaniem im produktów nieprawidłowo oznakowanych oraz o niewłaściwych cechach organoleptycznych, zarówno organ pierwszej instancji, jak i odwoławczy, nie mogły zastosować ww. art. 40a ust. 5c ustawy o jakości handlowej.

Podnoszona w odwołaniu okoliczność, że stwierdzone nieprawidłowości zostały niezwłocznie usunięte, nie stanowi więc podstawy do wyłączenia odpowiedzialności strony za wprowadzenie do obrotu artykułów rolno-spożywczych niewłaściwej jakości handlowej.

Odnosząc się do argumentu, iż już przeprowadzona kontrola wymusiła na stronie zmiany wewnętrzzakładowe, w tym wprowadzenie systemu kontroli oraz zdobycie wiedzy w zakresie wymagań dotyczących wprowadzania do obrotu artykułów rolno-spożywczych, Prezes UOKiK informuje, że w myśl art. 17 ust. 1 rozporządzenia 178/2002 podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie tych wymogów. Zatem, mając na względzie nadrzędny cel obrotu artykułami rolno-spożywczymi, jakim jest dobro konsumenta, przepis ten należy rozumieć jako wskazanie, że wszystkie uczestniczące w nim podmioty odpowiedzialne są za zadośćuczynienie temu celowi, bez względu na jakim etapie powstała nieprawidłowość (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 grudnia 2016 r., sygn. akt II GSK 1140/15). Ponadto, jak stanowi art. 8 ust. 5 rozporządzenia 1169/2011, podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich

przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione. Powyższe przepisy należy rozumieć szeroko, iż każdy z podmiotów działających na rynku spożywczym, począwszy od producenta, aż do sprzedawcy detalicznego, obarczony jest obowiązkiem znajomości przepisów i zapewnienia zgodności oferowanej żywności z wymogami prawa żywnościowego. Jest to wymóg wynikający z obowiązujących przepisów i nie zależy od dobrej woli strony, stąd też, wbrew jej twierdzeniu, tego typu okoliczności nie mogą stanowić okoliczności łagodzącej.

Prezes UOKiK, działając w trybie odwoławczym, ocenił również prawidłowość uwzględnienia przez Wielkopolskiego WIIH kryteriów wynikających z art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, tj. stopnia szkodliwości czynu, zakresu naruszenia, dotychczasowej działalności podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych, wielkości jego obrotów i przychodu, a także wartości kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych, i stwierdził, że każde zostało ocenione przez organ pierwszej instancji prawidłowo. Wymierzona stronie kara jest adekwatna do zakresu naruszenia i rozmiaru stwierdzonych wad. Podkreślić należy, że została ona wymierzona w wysokości około $\frac{1}{4}$ wartości zakwestionowanych produktów. W przedmiotowej sprawie, zgodnie z art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, najniższy możliwy wymiar kary pieniężnej wynosi 500 zł, natomiast najwyższy – 40.795 zł, wyrażony jako pięciokrotność wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu nieprawidłowo oznakowanych ww. dwóch partii artykułów rolno-spożywczych o łącznej wartości 8.159 zł (tj. 5×8.159 zł). Zdaniem Prezesa UOKiK, wymierzona kara jest więc właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży były dostępne wyłącznie środki spożywcze odpowiadające jakości handlowej, a przy tym spełni swoją funkcję prewencyjną i represyjną, skłaniając stronę do przestrzegania przepisów o jakości handlowej, stosownie do wymagań przewidzianych w art. 17 ust. 2 rozporządzenia 178/2002, w świetle których, kary za naruszenie prawa żywnościowego powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Biorąc pod uwagę powyższe, zdaniem Prezesa UOKiK, fakt nieprawidłowego oznakowania nototenii i makreli oraz stwierdzenia w wyniku badań laboratoryjnych niewłaściwych cech organoleptycznych nototenii, świadczył o ich niewłaściwej jakości handlowej, a tym samym dawał podstawę do wszczęcia postępowania w sprawie wymierzenia stronie kary pieniężnej z art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej w wysokości wskazanej przez organ pierwszej instancji. Przedstawiona wyżej argumentacja, zdaniem Prezesa UOKiK, wpływa na uznanie, że przedmiotowa decyzja została wydana przez organ pierwszej instancji w sposób prawidłowy i zgodny z prawem, a podniesione przez stronę w

odwołaniu argumenty nie zasługują na uwzględnienie. Prezes UOKiK nie znalazł argumentów przemawiających za zmianą decyzji Wielkopolskiego WIIH.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.), art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1604 z późn. zm.).

Otrzymują:

1. PHU „FALA” Olga Boyko – Sp.j.
ul. Jana Styki 8
64-920 Piła
2. Wielkopolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej w Poznaniu
3. a/a

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Departamentu Inspekcji Handlowej
Dariusz Łomowski